

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente

Húsvéti szabadság, váltság, amnesztia

Rövidesen újból itt az ünnep. Jelzik a boltok polcain hetekkel előtte megjelenő tojás figurák, csokoládé csibék és nyulak. Igen, ismét húsvét következik. Nehéz belelátni egymás szívébe és gondolataiba, ki az, aki csak ezekből a jelekből látja az ünnep érkezését, és ki az, aki az ünnep valódi okára, Jézus Krisztus kereszthalálára és feltámadására figyel.

Célom a most következő gondolatokkal az, hogy a boltok polcainak mondanivalójánál léleken közelebb kerüljünk az ünnep valódi jelentőségéhez. Ehhez három szóval juthatunk közelebb: szabadság, váltság, amnesztia. Ezt jelenti húsvét valójában

Szabadnak lenni mindannyian szeretünk, ez az érzés mindenkinek fontos, bár eltérő módon. A kisgyermek azonnal futásra kész, amint lankad a felügyelő felnőtt figyelmére. Hozzájuk hasonlóan egy rokonsághoz tartozó, agyérelmeszesedéses, kedves, idős, járókeretes néni is mindig útra akart kelni, mert az érte aggódó rokonok féltő szeretetét korlátként élte meg. De a szabadságvágy nem csak ilyenkor okoz meglepő cselekedeteket, gondoljunk csak a kamaszkori lázadásra: amikor mindenki szabad akar lenni. Ez rendjén is van, hiszen a fiatalos vágy nélkül nem történt volna semmi a Pilvax kávéházban, s talán október 23-án sem vonulnak az utcára a fiatalok, csak egy csöndes teázás mellett morgódtak volna valahol. Takaró Mihály a Károli Gáspár Református Egyetem professzora fogalmazta meg egy előadásában: "Két dolog hiteltelen: ha valaki tizenévesen aggastyán, illetve ha valaki aggastyánként forradalmár". Az igazságérzet, a szabadságvágy azonban túlzásokba vihet. Vajon hová lesz igazságérzetünk, amikor a szabadság túlzásba csap át, mikor a szabadságból szabadosság lesz? A ma embere mindent csak nagy dózisban szeret, ahogyan a C vitaminból is 1200 mg-os adagokat szedünk, még ha gyakran ez nem is indokolt. A szabadság is túladagoltan kívánatos, ha semmi akadály, semmi gát sem szab határt neki. De vajon ez valóban hasznunkra van-e? Erre ad választ egy képzőművészeti alkotás a pannonhalmi bencés apátság egyik falán, amely egy szét-pattant abroncsú hordót ábrázol, ami már nem tartja meg a benne levőt, kifolyik belőle a bor. A műalkotás címe: "A szabadosság elveszejt". Így vagyunk ezzel mi is: Istentől szabadságot kaptunk, de azzal a kiegészítéssel, hogy ő az önmagunkra már káros határ vonalát meghúzta, hogy azon belül maradhassunk.

Amikor azonban a mindenkori ember szétfeszíti a védő "abroncsokat", a túlzott szabadság nagy rabságába esve nem képes magát megmenteni.

Ezért lesz szüksége minden embernek minden korban a *váltságra*, tényleges szabadításra, Jézusra, aki a bűneink listáját átveszi és magára vállalja. "Mit érdemel az a bűnös, akinek a záloga a kezemben van?" - hangzik el egy játékban a játékot vezető szájából, majd egy rögtönzött ítéletet követően ki kell váltani a tárgyat valamilyen cselekedettel. Isten ugyanezt kérdezhetné: mit érdemel az a bűnös, akinek a bűnlajstroma előttem van? De ez már nem játék, az ítélet nem fél lábán állva ugrálás, hanem sokkal komolyabb, az örök halál.

Mit tehet, aki rájön, hogy bajban van? Nem fordulhatunk egyetlen emberhez sem, hogy mentsen meg a mennyei ítélet alól, mert ebben ember nem segíthet! Ezért is írta meg Szász Béla a 19. században az énekeskönyvünk 345. dicséretében:

*"Ím, nagy Isten, most előtted szívem
kítárom, Menedékem nincs sehol a
földi határon; Ha te nem jössz
bánatomra biztató szóval, Italom
könyv, a kenyerem keserű sóhaj."*

Amire ember nem képes, arra Jézus Krisztus önként vállalkozott: a váltságunk díját ő fizette meg mindannyiunkért.

Végül pedig az *amnesztia* szóról érdemes gondolkodnunk! Nem arra az amnesztiára gondolok, amit Barabás kapott Pilátustól, vagy ami Romániában volt divatos Ceausescu diktatúrája alatt, hogy a kormányzatról pozitívabb kép éljen az emberekben, miszerint néhány bűnözőt az ünnepek alkalmával szabadon engedtek. Nem is arra kell gondolnunk, amikor ártatlanul elítélt embereknek eltörlik a büntetését. A mi

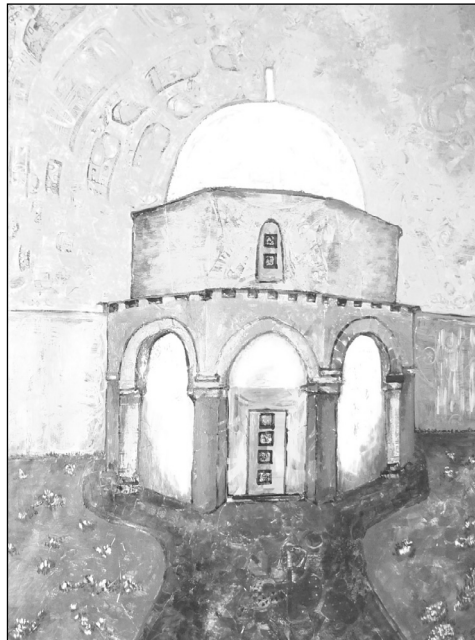
esetünkben a jogos büntetést engedi el Isten azért, hogy szabadok lehessünk, mert végtelenül szeret minket.

Aki pedig mindezért hittel fordul a Mindenhatóhoz, az tudatosan megélheti ezen az ünnepen a szabadság, a váltság és az amnesztia felemelő érzését. Mindenkinek legyen áldott húsvéti ünnepe!

Lovadi István
segédlelkész

"Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, és a szegényeknek az evangélium hirdettetik."

(Lk. 7,22)

**Robicsek Margit :
Templom az Olajfák hegyén**

Rendelkezés az SZJA 1 + 1 százalékaról

Aki személyi jövedelemadót fizet, rendelkezhet annak kétszer 1 százaléka felől. Az egyik 1 százalék felajánlásához az egyházunk által alapított Alapítvány a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért támogatásának lehetőségét ajánljuk a testvérek figyelmébe: ehhez a rendelkező nyilatkozat megfelelő rovatába a 19179337-1-13 adószámot kell beírni. A másik 1 százalékkal a Magyarországi Református Egyházat támogathatják: ehhez a nyilatkozaton a 0066 technikai számot kell feltüntetni. A Kehely mostani számához mellékelünk egy ilyen módon kitöltött rendelkező nyilatkozatot. A lap hátoldalán megtalálhatók a rendelkezéssel kapcsolatos tudnivalók.

2009 óta óvodát is működtetünk, és az óvodának is van alapítványa (Alapítvány a Szentendrei Református Óvodáért), ezért az alapítványi támogatás ennek a javára is felajánlható. Ehhez az adószám helyére a 18710247-1-13 számot kell írni.

A 2010. évi személyi jövedelemadókból gimnáziumi alapítványunk javára 2011-ben 2 678 458 Ft felajánlás érkezett. A teljes összeget a gimnázium 2010. évi építkezéseinek támogatására fordította az alapítvány.

Köszönjük a felajánlásokat!

Megszületett az egyházközségi internetes hírlevél!

Hogyan fogant meg a gondolat, hogy legyen internetes hírlevelünk?

A világhálót egyre többen használjuk, a korosztályi korlátok is omladoznak, alakulnak a különböző csoportok, például érdeklődési kör, lakóhely, foglalkozás szerint. Élénk beszélgetések indulnak és hasznos információk is cserélődnek. Innen tehát a gondolat, lehet "szörfözni" a világháló tengerén szentendrei reformátusként is. A hajósok ismerik az áramlatokat, az uralkodó széljárást, kihasználják ezeket azért, hogy elérjék az úti céljukat. A világháló ugyanolyan közlekedési eszköz, mint Pál apostol idejében a hajó volt. Az üzenet a fontos és az, hogy elérjen a címzetthez.

Az első kísérleti hírlevélben így, ebben a formában is tájékoztatjuk az egyházközségünk tagjait az eseményeinkről, másrészt, össze szeretnénk hozni azokat, akik munkát tudnak ajánlani a munkát kereső egyháztagjainknak. Azt, hogy milyen típusú munkát keres (szakképzettség, gyakorlat, idő beosztás), vagy kínál (alkalmazási feltételek, fizetés) azt a hírlevel@szre.hu címre küldjük el.

A visszajelzések után változtatjuk, bővítjük a rendszert. Szeretnénk ezen az úton is szervezni például egyházközségi programokat, kirándulásokat, alkalmakat. A Kehely című negyed évente megjelenő újságunk mellett kiegészítő hírforrás lehet az internetes hírlevelünk, mely napra kész, gyors és takarékos.

A szerkesztőség tagjai: dr. P. Tóth Béla lelkipásztor, Sikolya Zsolt gondnok, Szentgyörgyi Árpád, Virág Zoltán, Jámbor László, Perjéssy Barnabás és Fülöp Zsolt presbiterek. Várjuk a véleményeket, javaslatokat elektro-nikusan és személyesen is!

Fülöp Zsolt
presbíter

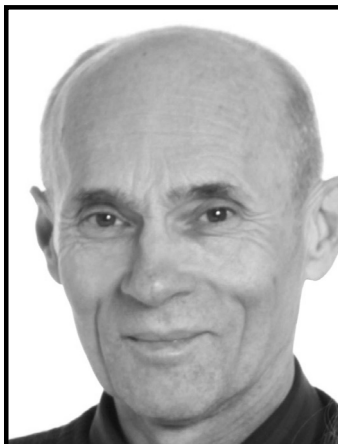
Bemutatkoznak új presbitereink

Véber Zita

Fiatal házasként 1986-ban költöztünk Szentendrére és három gyermekünk már itt született. A Magyar Nemzeti Bankban dolgozom közgazdászként. A Református Gimnázium építése akkor kezdődött, amikor nagyobbik fiunknak hitre épülő, erkölcsi értékeket is átadó iskolát kerestünk. Így kerültünk közel a református gyülekezethez, amelynek tagjai között nagyszerű embereket ismertem meg, akik mind a mai napig fontos támaszai életemnek. A Református Gimnáziumért Egyesület munkájában hét éve veszek részt és a Református Óvoda indulását és bővítését is segítettem. Hat évig voltam pót-presbíter.

A gyülekezetben elsősorban pénzügyi ellenőrző szakmai munkával szolgálok. A Deli Antal utcában lakunk.

Tomka Alpár

1950-ben születtem Zentán, nagyapai és dédapai ágon református lelkész családban. Okleveles gépészmérnökként dolgoztam 40 évig, de a nyugdíjazásom után továbbra is igényt tartanak szakmai tapasztalatomra és segítségemre. 36 éves házasságban élek nejemmel, Dr. Tomka Judit gyermekorvossal, kivel három gyermekünket neveltük fel és két unokánk is van.

Áttelepülésünk óta, 18 éve élünk Szentendrén, ahol hála az Úrnak a református egyház új, de mégis ismert otthont és lelki támaszt biztosított. Azóta a lelkész, presbitérium és egyháztagok által létrehozott Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület szép, merész és messzelátó céljai megvalósultak: a félig üres templom egyre telt és az igehirdetéseken a sok idős testvérünkkel és még több fiatalal már kellemesen helyszűkében imádkozunk vasárnaponként.

Örömmel hálát adva az Úrnak köszönöm, hogy 6 évig pót-presbíterként és most presbíterként lehetőséget és erőt adott, hogy szeretetben végezzem a rám bízott feladatokat. A Bartók Béla utcában lakunk.

Az eklézsia humorából

Hittanórán ismétléskor elhangzik a kérdés, mi lett a veszte a nagy erejű szabadító hősnek, Sámsonnak.

Egy kis harmadikos fiú nagyon jelentkezik, és kivágja:

- Az hogy beleszeretett egy fodrásznőbe, aki nem volt egyháztag.

Jelentés a Szentendrei Református Egyházközség 2011. évi életéről

Hálaadással tekintünk vissza a mögöttünk lévő 2011-es esztendőre. Urunk megsegített munkáinkban, intett és vigasztalt, erőt adott és táplált bennünket.

Három komoly építkezést is le kellett bonyolítanunk az elmúlt évben: templomunk télen másodszor is lefagyott lábazatának teljes cseréjét kőlabazatra, ami 6 millió költséggel készült el, a gimnázium 13 millió forintot teljes külső hőszigetelését és végleges homlokzati kialakítását, valamint óvodánk 178 millió forint összértékű teljes kő felújítását. Az utóbbihoz 100 millió forintos EU-s pályázatot nyertünk, és volt még hozzá 8 millió forint maradvány önkormányzati támogatás is (amit még az ingatlan átvételek kaptunk), de gyülekezetünk saját forrásaiból és intézményei költségvetéséből összesen 70 millió forintot költött az idén a református óvoda halaszthatatlan felújítására. Október 16-án volt hálaadó napunk, amikor mindhárom építkezésünk, éppen közel egy időben lezárult. Az ünnepi alkalom díszvendégei voltak Csuka Tamás ny. tábori püspök, a környékbeli lelkészek, valamint Gyürk András EU-s parlamenti képviselő. Óvodánk nem csak megújult, tornaszobával, orvosi és fejlesztőszobával és sok más szükséges helyiséggel gyarapodott, hanem létszámát tekintve is bővült: immár 108 fő befogadására alkalmas. Tavasszal ezen kívül befejeztük még a templomunk utcai kerítésének tavaly ősszel megkezdett felújítási munkáit is, ami összesen 2,5 millió forintba került.

Ezen feladataink végzése alatt is megtartottuk az ökumenikus imahetet januárban, a konfirmációt virágvasárnapon, a felnőtt konfirmációt és keresztelést karácsony előtt, a reformáció emlékünnepét evangélikus testvéreinkkel. Nagy örömmel vettünk részt a gyermekek karácsonyi ünnepségein a templomban, ahol az idén már harmadszor külön alkalom volt a Református Óvodába járóknak is, akik szüleikkel együtt megtöltötték a templomot.

Nyolcoldalas Kehely c. gyülekezeti újságunkat az idén is ingyenes szolgálattal hozták létre a munkatársak. Jámborné Benkei Ildikó szerkesztő, Kádár Péter nyomdai munkája és papír adományozása, valamint Fazekas Andrea tördelői munkája révén létrehozott újságunkat negyedévente minden gyülekezeti tag címére eljuttattuk, de on-line változata honlapunkon folyamatosan (www.szre.hu) megtalálható.

Jelentős esemény volt a presbitérium egyházi törvényünkben hat évenként előírt újraválasztása. Az új presbitérium 2012.január 8-án lépett szolgálatába, amikor az újonnan választottak esküt tettek az istentisztelet keretében.

A Református Óvoda egész évben maximális telítettséggel működött Bene Andrásné vezető és Kádár Péterné helyettes vezetésével, ebből két hónapot a Református Gimnáziumban működve a felújítás miatt. Az óvodában hetente tartottunk hittanfoglalkozást Lovadi István s. lelkész szolgálatával. A Református Gimnázium diákjai számára az év során háromszor volt külön csendes-nap, nagypénteken diák passióval, karácsonykor betlehemes játékkal. Gimnáziumunk 430 tanulóval működött Földi János igazgató, valamint Kun Csabáné Kovalik Judit és dr. Szabóné Kuzma Márta igazgatóhelyettesek vezetésével.

Pilisszentlászlói szórványunkban havonta volt református istentisztelet az ottani római katolikus kápolnában Timár Pál ny. lelkész gondozásában egész év során, kétszer úrvacsorával.

Egyházközségünk honlapján rendszeresen olvashatók voltak a templomunkban elhangzott ígéhirdetések, aminek naponta sok olvasója volt a világ minden tájáról. Az ígéhirdetések egész évben kinyomtatva is rendelkezésre álltak Farkas Turánka presbiter jóvoltából betegek, házhoz kötöttek számára, illetve ajándékozás céljára. Betegekhez számos alkalommal vittük el az úrvacsorát otthonukba vagy kórházba.

Hittanórákat az izbégi, a püspökmajori és a központi iskolások számára minden héten tartottunk. Vasárnaponta három csoportban folyt a gyermek-istentisztelet a felnőttekkel egy időben Tiringer Tünde, Kádár Péterné, Szegediné Pusztai Ildikó,

Szentgyörgyiné Kormos Mária, valamint a Református Gimnázium tanulóinak segítő szolgálataival. Nyáron öt napos nyári gyermek-táborozás volt a Forrásnál Lovadi István s.lelkész vezetésével. A gyülekezeti énekkart Bokorné Forró Ágnes vezette, templomi orgonálással az év során rajta kívül szolgált még dr. Bartha Zsolt, dr. Farkas Zoltán, Arany Zsuzsanna és Ferentzi Alpár - illesse köszönet áldozatos szolgálataikat. Péntek Sándor, dr. Harmat József testvérünk, valamint Virág Zoltán presbiter sok alkalommal végeztek értékes és ingyenes segítő munkát egyházközségünk javára.

Az asszonykör gyülekezeti alkalmainkon, szeretetvendégségeken, hónap első vasárnapi teázásokon, az öregek gondozásával, valamint a temető és a templom tavaszi nagytakarításával és sok más módon is szolgált egész évben Ács Endréné presbiternő vezetésével. Elkészítették a gyermekek 220 darab, valamint a 70 éven felüliek 128 darab karácsonyi csomagját, ez utóbbiak házhoz kihordásában a református gimnazisták is komoly részt vállaltak. A templom takarítását gimnazistáink rendszeres részvételével szervezte és vezette Pongrácz Zsuzsa testvérünk. Az iratterjesztést gondozta Fülöp Zsolt presbiter, a temető gondnoki teendőket pedig Virág Zoltán presbiter végezte. Anyagi ügyeinkben a pénztár vezetésével, adminisztrációs teendőkkel és sok más módon is segített Sikolya Zsolt gondnok úr. Ingyenes számvizsgálói munkát végzett Somogyi Melinda, Szabó Sándorné és Varga Lászlóné presbiter, a Gimnázium szakmai-pedagógiai ellenőrzésével dr. Bárdos László, pénzügyi ellenőrzésével pedig Óradnai Sándorné presbiterek szolgáltak. Az óvodai felújításban nagyon sokat segített dr. Szalai Zsolt egyházközségünk intézményi gondnoka valamint Nagy Domokos presbiter. Szakértői munkával és segítséggel szolgált építkezéseinkben vitéz Czékus Miklós és Bódog Norbert. Hálásan köszönjük Kolos Emőke sok munkáját a nyilvánosságnak szánt közlemények és cikkek elkészítésében.

Az év során júliusban 100.000 forinttal támogattuk az erdélyi szamoskőrodi testvér-gyülekezetünk templomtorony renoválási munkálatait. Pünkösöd II. napján a Ref. Gimnázium udvarán tartottunk szabadtéri istentiszteletet sok-sok felnőtt és gyermekprogrammal. Adventtől újévig szentföldi festmények kiállítása volt a nagyteremben, amely képeket gyülekezetünk tagja, Robicsek Margit alkotta.

Lássuk egyházközségünk életét a számok tükrében: esküvőt tartott 9 vegyes és 5 református, összesen 14 pár, azaz 28 fő, ami örvendetesen a legnépesebb csoport a népmozgalmi adataink között. Megkereszteltünk 10 fiút és 11 leányt, azaz 21 főt, valamint 5 felnőttet, összesen 26 főt. Koporsó mellett megálltunk 17 alkalommal, 10 férfi és 7 nőtestvérünket temettük el. (A megkeresztelték száma 9 fővel volt több az eltemetetteknél.) Konfirmált 5 fiú és 10 leány, összesen 15 ifjú, ezen kívül még 10 fő felnőtt, vagyis a konfirmáltak száma az ifjakkal és felnőttekkel együtt 25 fő volt. Úrvacsorával élt 608 férfi és 812 nő, összesen 1420 fő.

Anyagi gazdálkodásunk főbb adatai: egyházfenntartói járulék 6.119.707 forint, perselyes adakozás 3.362.760 forint, adományok 4.986.385 forint értékben voltak. Külföldi céladomány érkezett 312.833 forint. Egyéb egyházközségi bevétel volt: óvodai pályázatból 99 millió forint, ingatlanjárdékból 9.949.284 forint, és ingatlan bérleti díjből 2.974.166 forint. Valamennyi kiadási kötelezettségünknek eleget tudtunk tenni a sok tízmilliós óvodaépítési és egyéb felújítási kötelezettségeink mellett is.

Isten iránti hálával köszönjük a testvérek jó szívvel hozott áldozatait, sok-sok segítő munkáját és imádságait. Elmondhatjuk, hogy Urunk meghallgatta könyörgéseinket és megsegített munkáinkban. Erőt adott, táplált és vigasztalt minden időben. Neki köszönjük az őrállók hűségét, minden ígéhallgató és imádkozó testvérünk helytállását. Legyen a hálaadás mellett fohászuk az új évben:

"Az Úr házában lakhassam egész életemben." (Zsolt. 274)

Szentendre, 2011. december 31.

dr. P. Tóth Béla lp.

Műalkotások

a Szentendrei Református Gimnáziumban

III. rész

A gimnázium első emeletére érkezve gyönyörű olajfestmény köszön ránk a napfényes folyósón: Gy. Molnár István (1933-2010) szentendrei festőnek a Szamárhegyéről készített, a Duna-partot a szentendrei háztetőkkel és a folyó túloldalát ábrázoló alkotása. A művész ezt a festményét éppen úgy ajándékba adta gimnáziumunknak, mint a belvárost és annak templomait a Paprikabíró utcából nyári hőségben ábrázoló expresszív olajképét, amely az igazgatói irodát ékesíti. Tőle valók a folyósókon többfelé is látható, rendkívül finom munkájú rézmetszetek is, melyeket a művész a Dunakanyarban és a szentendrei szigetcsúcs környékén készített. A főlépcsőház első és második emelet közti fordulójában néz ránk Rákosi Anikó: Téli fények című olajfestménye. A szentendrei művésznő ajándékának hallatlanul finom pasztell színei hópehely-hullást idéznek, az elvont, mégis természetszerű motívum mértani halmazától mindenestre nincs távol az asszociáció, míg a kép két átellenes sarkainak kinagyított ábrái elvont, meditatív objektummá teszik az egyébként is modern festményt.

A második emeleti kápolna előteréhez érkezve Szuromi Imre "Szabadulás" című pasztell triptichonja köszönti a látogatót. Gimnáziumunk létrehozásának a kezdetek, vagyis immár két évtized óta ihletett építész-festőművész tervezője ezen képek alkotója, aki az őt váratlanul ért súlyos betegségéből rehabilitálódva, balkézrel hozta létre ezeket a megindítóan szép és elgondolkodtató, modern műveket. A művész mély gondolatokkal teljes ajándék méltó előtérre emeli a kápolna négyszárnyú bejárati ajtaja előtti helyet.

Maga a tölgyfa-üveg bejárati ajtó is műalkotás. Vörösné Baracsi Erzsébet belsőépítész tervezte nyolcágú Kálmán-csillagos üveg-szárnyait, melyek geometrikus vezérmotívuma beregi kereszt-szemes népművészeti munkák formakincsét visszhangozza. Az ő munkáját dicsérik a kápolna berendezésének gondosan megválasztott színei és anyagai, a borovi fenyő ülőpadok, melyek oldalán az úrvacsora kenyerére és borára utaló kalász és szőlőfürt vésetek láthatók, valamint a terem akusztikáját is segítő, magasztalt párnafákon elhelyezett, selyemfényű kőrispadlózat, és a pódium-rész tetősíkjának formai és színmegoldásai. Belsőépítészünk munkáját dicsérik az iskola-épület folyósóinak színharmóniája is, a szürke-bézs padlóburkoló lapokhoz választott "finn zöld", amely a fémrácszatokra és ajtókeretekre került, és megnyugtató harmóniába foglalja a sokágú belső teret.

A kápolna hatalmas háromszög üveglakka a megkapó szentendrei panorámára nyílik, ahol a sziget túloldalán, a távolban feltűnnek Dunakeszi és Fót kontúrjai a Cserhát dombjai közt, aztán a megyeri híd pilonjai, sőt a távoli láthatáron Gellérthegy kéklő vonulata és az Országház kupolája is. Az üvegportál felső háromszögében Deim Pál: Pünkösdi lángok című ólomüveg műalkotása került, amely a lépcsőházi "vizes" ólomüveg ablak után a földre jött égi tűz motívumát adja elénk. (Folytatjuk.)

Református énekeskönyv 207. ének

1. Seregeknek hatalmas nagy királya, Könörgésem székedet megtalálja, Mert szívemet sok bú állja, Olyan büntől, mint megterhelt gálya!
2. Ím, előtted megaláztam magamat, Földre hajtván szomorodott orcámat; Halld meg, Atyám, csendes szómat, Add meg szívből kívánt lelki jómat!
3. Ne vess el hát az én sok bűneimért, Ne is büntess háládatlanságomért, De sőt inkább szent Fiadért, Kegyelmezz meg érdemes kínjáért!
4. Kihez hajtsam bűba merült fejemet? Ki tölti bé megsebhedett szívemet? Ha te is elhagysz engemet, Elveszek, ha nem szánod lelkemet.
5. Az én lelkem reszket előtted állván, Mint a gyenge levél nyárfának ágán, Ellened tett bűnöm látván, Gyászban járván sír s kegyelmet kíván.
6. Gyakran szívből folyamodom elődbe, Könörgésem hasson fel az egekbe; Uram, hadd jusson elődbe, Vétkeimet temesd a tengerbe!
7. Örök Isten, felette irgalmas vagy, Megtérőkhöz kegyelmed is igen nagy; Engem, talpig bűnöst ne hagyj, Vigasztalást inkább szívemnek adj!
8. Engem bűnöst hiszen földből formáltál, Töredelmes cserép helyre állattál, Sokszor sok bűnért sujtoltál, Addig vertél, míg hozzád hajtottál.
9. Reám vigyázz a szép felvont egekből, Dicsőséges királyi szent székedből; Halld meg, mert könyörgök szívből, Mosogass meg undok vétkeimből!
10. Gyarló szívem magasztalja nevedet, Hogy pokolra nem eresztéd lelkemet; Megbocsátád vétkeimet, Melyért áldlak, édes Istenemet.

(Sinka György, XVII. század)

HÚSVÉTI ÜNNEPI RENDÜNK:

VIRÁGVASÁRNAP ápr. 1.

- de. 8 ó. Istentisztelet
- de. 10 ó. Istentisztelet, konfirmáció
- du. 6 ó. Templomi hangverseny

Nagyheti alkalmak: márc. 26. - márc. 29.

- du. 7 ó. Bűnbánati esték

NAGYPÉNTEK márc. 30.

- de. 10 ó. Istentisztelet úrvacsorával
- du. 6 ó. Passió, úrvacsora

HÚSVÉT I. nap

- reggel 7 ó. Régi református temetőben emlékezés
- de. 7.30-7.45 Feltámadást köszöntő harsonaszó (Ref. Gimnázium erkélyéről)
- de. 8 ó. Ünnepi istentisztelet, úrvacsora
- de. 10 ó. Ünnepi istentisztelet, úrvacsora
- du. 6 ó. Legátus, úrvacsora

HÚSVÉT II. nap

- de. 10 ó. Ünnepi istentisztelet, úrvacsora

"Krisztus feltámadott! - Bizony, feltámadott!"

Mozaikok a Gimnázium életéből

Nagy az izgalom mostanság a Szentendrei Református Gimnázium háza táján. Zajlanak a felvételi vizsgák.

Január 20-án és 21-én került sor a közös kompetencia alapú központi írásbeli vizsgára, ahol a diákoknak magyar nyelv és irodalom valamint matematika tantárgyból kellett egy-egy 45 perces időtartamra tervezett feladatlapot megoldani. A felvételiző gyerekek eltérően vélekedtek a feladatlapok nehézségéről. Voltak, aki könnyűnek tartották, de bőségesen akadtak olyanok is, akik nehéznek ítélték. Hiába, aki gimnáziumban szeretne továbbtanulni, annak bizony egy magasabbra tett léccet kell átugrania.

Február végén és március elején a szóbeli felvételi vizsgák lebonyolítására került sor. Ilyenkor a folyosókon az iskola tapasztalt diákjai kísérik a riadt felvételizőket. A jelentkezők egymás kezébe adják az osztályterem kilincseit, ahol a legalább annyira izgatott tanárok várják őket.

Az idej felvételi időszakban a jelentkezők száma minden korábbinál magasabb volt. A nyolcosztályos tagozaton 102 negyedik osztályos verseng a bejutásért, a nyelvi előkészítő évfolyamra pedig másfélszeres a jelentkezés. A szóbeli vizsgák lebonyolítása után az informatikáé a fő szerep, hiszen a jelentkezőknek a győri informatikai központba is el kellett juttatniuk a jelentkezési lapjukat, ahol titkosan meg kellett jelölni a középiskolák sorrendjét, azt, hogy melyik iskolába szeretnének elsősorban és melyik iskolába másodsorban jelentkezni. A középiskolák az általuk felállított rangsort beküldik a központba, és itt a számítógépek kialakítják a végső sorrendet. Így előfordulhat, hogy valaki a várólista helyeiről kerül felvételre.

A felvételi folyamat végén a jövő tanévben az induló évfolyamokon két ötödik és egy nyelvi előkészítő osztály kezdheti meg tanulmányait gimnáziumunk falai között.

A felvételi mellett a legnagyobb izgalom a végzős tizenkettedikesek háza táját jellemzi, valamint azon bátor tízedikeseket vagy tizenegyedikeseket, akik előrehozott érettségi vizsgára készülnek. Az érettségi jelentkezések összesítése alapján, a tanév végén két érettségi vizsgabizottságban (a Bethlen Gábor és az Apáczai Csere János bizottságokban) 107 tanuló kezdheti meg a legnagyobb megmérettetést, akik együttesen 436 vizsgát tesznek le, s amivel nem kis feladat elé állítják tanáraikat is. A sikeres érettségi vizsgához sok sikert kívánunk!

Földi János
igazgató

Hittan tábor

Idej nyári hittantáborunkat Tahitótfaluban tartjuk június 25-30-ig. Célunk, hogy a gyerekeket tartalmas programokkal tanítsuk és neveljük, átismételve mindazt, amit a tanév során a hittan órákon illetve a gyermek-istentiszteleteken hallhattak. Természetesen fontos szerep jut majd a játéknak, a sportoknak, a kézművességnek, éneklésnek is. A tábor egész költsége kőházban történő szállással és napi háromszori étkezéssel 23.000 forint/fő.

Jelentkezni 2000 forint előleg befizetésével Lovadi István segédlelkésznel lehet.

Játszóház

Lego játék, bibliai történet, só-liszt gyurma, mosolygó arcok, énekszó. Vajon mi köti össze mindezeket? Természetesen a játszóház, amit október óta havi rendszerességgel szervezünk szombat délelőtt a gyerekeknek. Reggel 9 órától délig tartó alkalmainkra továbbra is szeretettel várjuk az óvodásokat és iskolásokat, akik kedvet éreznek a közösségi játékokhoz és egy kis kézműveskedéshez. Játszóházainkat az évszaknak és egy-egy ünnepkörnek megfelelően alakítjuk ki, készítettünk már mécesstartót és húsvéti kosárkát is. A tanév befejezése előtti utolsó alkalmunkra április 14-én kerül sor a gyülekezeti teremben. A programsorozat szerves folytatása a nyári hittan tábor, mely június 25-30-ig kerül megrendezésre Tahitótfaluban. Erre is szeretettel várunk kicsiket és nagyokat egyaránt!

„...Aki hisz énbenem, nem énbenem hisz, hanem abban, aki elküldött engem; és aki engem lát, azt látja, aki elküldött engem. Én világosságul jöttem e világba, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki énbenem hisz. Nem azért jöttem, hogy kárhoyztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.”

(Jn. 12, 44-47)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor
Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)
Szerkesztőségi levelezés: Sikolya Zsolt gondnok (kehely@szre.hu)
Tördelő: Fazekas Andrea
Nyomtatás: Kádár Péter www.digitalisnyomda.net

A Szentendrei Református Óvoda jótékonyági farsangi bálja

A hagyományokhoz hűen idén is megrendeztük óvodánk jótékonyági bálját a Szentendrei Református Gimnázium Áprily-termében.

Este hét órától érkeztek a vendégek. A köszöntő ital után mindenki elfoglalhatta a helyét, ismerkedhetett, megnézhetette a kiállított tombolanyereményeket és az árverésre felajánlott tárgyakat. Közben a csoportok óvónői és dajkái szorgalmasan árulták a tombolajegyeket.

Jelenlétével megtisztelte a jótékonyági bálunkat dr. P. Tóth Béla lelkipásztor és felesége, Földi János a Református Gimnázium igazgatója és felesége valamint Dr. Szalai Zsolt, alapítványunk kurátora és felesége.

Nyolc órakor, miután mindenki megérkezett, kezdetét vette a műsor. Bene Andrásné óvodavezető köszöntője után Schopperné Lakatos Ilona óvónő egy székely népmesét mondott, Jánosi Márton előadóművész, akinek a kislánya jár az óvodánkba, Lázár Ervin Foci című művét adta elő, végül Szabó Bence a Református gimnázium tanulója énekét hallhatták a jelenlévők.

Közben mindenki kellőképpen megéhezett, így jóízűen fogyasztotta el a vacsorát. Mint mindig, ezután egy kis néptánc következett Rigó Erika vezetésével, amihez a dudazenét óvodásunk, Nagy Luca édesapja, a Dunazug együttes tagja szolgáltatta.

Jól elfáradtunk és örültünk, hogy kicsit leülhetünk. Ezután Kádár Péter vezetésével megkezdődött az árverés. Az összegyűlt vendégek buzgón licitáltak, és ennek is köszönhetően szép bevétellel zárult a bál.

A tombola után kezdetét vette a hajnalig tartó tánc és mulatóság, amihez a zenét, és a jó hangulatot már a Lombos Music Band szolgáltatta.

Köszönjük a részvételt és az adományokat, jövőre is mindenkit szeretettel várunk!

-s -a

Az Alapítvány a Szentendrei Református Óvodáért eredményei

Alapítványunk közhasznú szervezetként működik. Hálás szívvel és szeretettel köszönjük a felajánlásokat a szülők és a támogatók részéről.

A 2010. évi 1 százalékos felajánlásokból 591 598 Ft-t kaptunk. Ebből az összegből egy kéttornyú mászó várat csúszdával, és egy négyülékes mérleghintát vásároltunk a gyermekek legnagyobb örömére. 2012. március 16-án, pénteken, a szülők segítségével állítottuk fel ezeket a gyermekjátékokat, az óvoda udvarán.

Az alapítványi bál bevételéből az óvoda "járműparkját" bővítjük majd, kerékpárokat és rollereket vásárolunk a gyermekek részére. Köszönjük mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult a bál szervezéséhez, lebonyolításához, vendégként részt vett benne és közreműködött, valamint adományaival segítette, hogy a 220 200 Ft bevételt a gyermekekre fordíthassuk.

Kérjük, ha módjukban áll, akkor az Alapítvány a Szentendrei Református Óvodáért szervezetünket a továbbiakban is támogassák! Felajánlásait hálás szívvel köszönik az óvoda dolgozói és a gyermekek.

Számlaszámunk: Dunakanyar Takarékszövetkezet:

64700076-30100488-00000000

Adószámunk: 187 10247-1-13

Kádár Péterné
óvodavezető-helyettes,

A kéttornyú mászóvár

Részlet az Óvoda-felújítás adminisztrációs anyagából

“Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat. Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk: teljesítse az Úr minden kérésedet!”

(Zsolt. 20,5-6)

Net-függő kismamák

Az utóbbi években a kisgyermekes anyák életében is egyre nagyobb szerepet tölt be a világháló, amely kétségkívül óriási segítséget jelent a "mozgáskorlátozott" kisbabás időszakban - legyen szó bankolásról, vásárlásról, a baba körüli kérdések tisztázásáról vagy akár a régi barátokkal való kapcsolattartásról. Az internethasználat növekedésével azonban világszinten is egyre aggasztóbb méreteket ölt a mentális és érzelmi függők száma. Eddig a serdülőkorúakra volt legnagyobb számban jellemző az addikció kialakulása, de ma már egyre nagyobb figyelem övezi a kisgyermekes anyák világhálós aktivitását is.

Egy átlagos magyar anyuka naponta 2 óra 42 percet tölt aktív internetezéssel - derült ki az egyik on-line aukciós portál tavalyi felméréséből, amelyben arra keresték a választ, hogy a világháló milyen hatással van a kismamák életére. A kutatásból kiderült, hogy a fél évnél kevesebb, illetve a négy évnél hosszabb ideje otthon lévő anyukák interneteznek a legtöbbet. Sőt: minél több gyermeke van valakinek, annál több időt tölt a gép előtt, és annál megfelelőbb terepnek érzi a világhálót a mindennapi problémák megbeszélésére. Minél kevésbé elégedett az életével, annál alkalmasabbnak látja a netet arra, hogy megossza a gondolatait a hasonló érdeklődésűekkel, vagy hogy ismerősöket, barátokat szerezzen általa.

Nyomasztó felelősség

Az anyává válás egyrészt a világ egyik legszebb dolga, másrészt az egyik legnagyobb kihívása. Életet adni, óvni, gondozni a ránk bízott kis jövevényt, emellett pedig szembesülni a teljesen új feladatokkal, a sokszor nyomasztó felelősséggel, a gyökeresen megváltozott körülményekkel, a korábbi életformától, barátoktól való elszigetelődéssel. Az újdonsült anyákra a babázás öröme mellett rengeteg érzelmi teher is nehezedik. Elvárják tőlük, hogy legyenek azonnal urai a megváltozott helyzetnek, legyenek boldog mintanyúk, szerető feleségek, profi házvezetők egy személyben, ugyanakkor az addigi életük gyakorlatilag beláthatatlan időre átalakul: megszűnnek a régi közösségeik, a múlté lesz az "okos és sikeres nő". A munkájukért többnyire nem jár külön elismerés, hiszen a háztartás vezetése és a kisgyermek körüli teendők elvégzése "teljesen természetes".

Sokan emiatt érzelmi vákuumba kerülnek, s ennek betöltésére új közösségeket keresnek a világhálón, ahol választ kaphatnak kérdéseikre, elpanaszolhatják kétségeiket sorstársaiknak, netán bátorítást szerezhetnek on-line közösség tagjaitól, ahol nem ismerik, de akár hamar el is ismerhetik őket. És van, amikor idővel a rövidke fórumozások vagy chatelések egyre hosszabbra nyúlnak, míg végül a megváltozott élethelyzetre a válasz a valóságtól való eltávolodás, a vonzóbbnak tűnő virtuális lét egyre nagyobb mértékű térhódítása lesz.

"Szenvedélyemmé vált a chat: legalább napi hat-nyolc órát voltam fenn a hálón. Képtelen voltam elszakadni tőle, mert attól félttem, kimaradok valamiből. Volt olyan időszak, amikor már a redőnyt sem húztam fel a lakásban. Elláttam ugyan a gyermekemet, de magammal és a környezetemmel már nem törődtem. Amikor csak tehettem, a chaten lógtam, gyakran estétől hajnalig folyamatosan" - vallotta egy internetes riportban egy fiatal anyuka.

Bár az on-line kommunikáció látszólag alkalmas a magány oldására, a szorongások enyhítésére, a virtuális tér valójában fokozhatja az elszigeteltséget. A túlzott internethasználat sokszor csökkenti a családon belüli kommunikációt is, egyre kevesebb lesz a valódi kapcsolat, fokozódik a depresszió, a büntudat, erősödik a magányosságérzet, s ennek a mama és a baba is komoly kárát láthatja.

Függő lennék?

Függőségről akkor beszélhetünk, ha:

1. az érintett már nem képes önszántából korlátozni a világhálón töltött időt (kontrollvesztés)

2. egyre több idő kell az elégedettségérzés eléréséhez (tolerancia, azaz a hozzászokás kialakulása)

3. üresnek érzi magát, vagy elvonási tünetei vannak (nyugtalanág, agresszivitás, kedvetlenség, szorongás), amikor valamiért nem tud internetezni

4. túl sokat gondol a világhálóra

5. képes hazudni is környezetének; eltitkolja, hogy valójában mennyi időt tölt a hálón

6. alapvető testi és fizikai szükségleteit, kötelességeit (étkezés, alvás, a kisgyermek és a család ellátása), egyéb társas kapcsolatait elhanyagolja.

Van megoldás!

A tényleges függőség fokozatosan alakul ki, ezért érdemes odafigyelve tudatosan korlátozni saját magunkat a netezésben. Ha úgy érezzük, veszélyeztetettek vagyunk, érdemes megfogadni a következőket:

1. Jegyezzük fel egy héten át, hogy hányszor és mennyi időt töltünk a neten!
2. Gondoljuk át, minek a rovására ment mindez (pihenés, gyermekkel eltöltött idő, mozgás, család stb.)!
3. Jegyezzük fel, mi volt az a kiváltó ok, érzés, amely miatt a gép elé ültünk, és e helyett tudatosan keressünk más tevékenységeket!
4. Törekedjünk valódi találkozásokra: a barátokkal vagy a környezetünkben lévő kismamákkal való beszélgetésekre, babás sétákra, hasonló helyzetben lévő anyukákkal való igazi kapcsolattartásra, kellemes élményt nyújtó, közös programokra.
5. Próbáljunk a baba mellett is végezhető új hobbijt, illetve kreatív tevékenységet találni, vagy frissítsük fel valamelyik régi kedvenc időtöltésünket! A mozgás különösen sokat segíthet.
6. Igyekezzünk reálisan korlátozni az internethasználat idejét - anélkül hogy teljesen lemondanánk róla.
7. Jó, ha egy megbízható személlyel bizalmasan megoszthatjuk problémánkat.

Az egyensúly visszaállításához az első és legfontosabb lépés az önmagunkkal szembeni őszinteség és a probléma azonosítása. Bár ez már fél siker, sokszor az elhatározás mégis kevés, függőség kialakulása esetén ugyanis igen nehéz az elszakadás, és elég nagy a visszaesés veszélye is. Ha úgy érezzük, semmi nem válik be, és a helyzet nem javul, a család érdekében is feltétlenül forduljunk szakemberhez, vagy keressünk fel egy szenvedélybeteg-segítő szolgálatot!

(Megjelent a Family magazin 2011/3. számában.)

Kolos Emőke

Református énekeskönyv 347. ének

1. Jézus, ki a sírban valál, Általad megholt a halál, Az élet pedig feltámadott, Mert szent tested meg nem rothadott. Él a Jézus, a mi fejünk, Keresztyének, énekeljünk, Ülvén húsvét ünnepeket, Új győzedelmi éneket!

2. Hol van, koporsó, hatalmad? Elveszett nyert diadalmad. Hová lett, ó, halál, a fúlánk, Melyet fensz már régóta reánk? Már nem rettegünk miatta, Mert Jézus meghódította Ama félelmek királyát, megnyitván sirjának száját.

3. Nincs már szívem félelmére Nézni sírom fenekére, Mert látom Jézus példájából, Mi lehet a holtak porából. Szűnjetek meg, kétségeim, Változzatok, félelmeim, Reménységgé, örömökké, mert nem alszom el örökké!

4. Sőt hiszem, hogy e tört cserép Edény leend még egyszer ép, És tetemim megépíttetnek, Bár veséim megemésztetnek. Gyalázat elvettetése, De pompás lesz kikelésem, Új eget látván ezekkel Az újra megnyílt szemekkel.

5. Jézus, segíts engem ebben, Hogy éltem folyjék szentebben, És hogy ne menjek ítéletre, Támassz fel engem új életre. A te lelkednek ereje Az új életnek kútfeje; Hogy hadd legyek élő személy, Lelked által énbennem élj!

(Lengyel József, 1770-1822)

Felhők fölött...

Robicsek Margit gyülekezetünk tagja, tősgyökeres szentendrei református családba született. Itt járt hittanra, bibliáórára, itt konfirmált. Nagymamája, aki a háború után a szentendrei református asszonykör megszervezője és motorja volt, nem csupán a hitélet felé terelgette unokáját, de személyes példát mutatott, hogyan kell, és érdemes dolgozni egy közösségért: szorgalmasan, fáradhatatlanul, szeretettel és alázattal.

- Hogyan született a szentföldi képsorozat, amelyből tizenkét kép karácsonykor gyülekezeti termünkben is kiállításra került?

- 2001-ben a férjem kiküldetésének köszönhetően négy évet töltötünk Izraelben. Amikor hazatért a kinevezés okmányaival, levette a polcra a Bibliát azzal, hogy ezt biztosan visszük magunkkal. Egy elérhetetlennek tűnő álom vált valóra: tartalmas és tanulságos négy év volt, akár kulturális, akár más szempontból. Nyitott történelemtörténet, amelybe belelapozhattunk. Újra és újra meglátogattuk azokat a szent helyeket, ahol Jézus is megfordult. Belső párbeszédre, gondolkodásra, elmélkedésre indítottak a helyszínek. Emlékezetes pillanat volt, amikor a Nyolc Boldogság temploma előtt nem tudván betelni ezekkel az impulzusokkal, papírra rajzoltam a templomot, benne az épületen túli üzenetekkel.

- Úgy tudom, nehéz ma már megtalálni a bibliai tájak hangulatát, ahogyan nehéz a ráhangolódás a szent helyek áhított hangulatára.

- Annyival könnyebb dolgom volt, hogy nem csak egyszer és egyetlen pillanatra találkozhattam ezekkel a helyszínekkel, hanem megadtattam, hogy akárhányszor visszatérjek, s ezek az újbóli látogatások újabb és újabb élményekkel, üzenetekkel ajándékoztak meg. Persze, kétezer év rétegei ráakódtak az egykori római kockaköre, de hihetetlen gonddal őrzik és kutatják a múltat, és törekednek rá, hogy bemutassák a látogatóknak ezeket a helyszíneket.

- Melyik volt a legkedvesebb emlék az ön számára?

- Erre nagyon nehéz válaszolni, mert én az egész országot nagyon-nagyon emberközelinek, afféle ékszerdoboznak látom, oázisnak a sivatag közepén. Rendkívül magasak a frekvenciák, óhatatlan, hogy az ember lépten-nyomon elgondolkozzon, meditatív állapotba kerüljön egy-egy templomba vagy emlékhelyre betérve. Szinte minden kavics, minden kő a régmúltból üzen... Azt, amit egykor történészként az iskolapadban megtanultam, láthatam, megérintettem, dupla élményként.

- Életének ez az állomása hogyan illeszkedett a stewardessi pályába?

- 11 évesen repültem először. Drezda környékén élt egy levelező-partnerem, akivel a mai napig levelezem, sőt, a szüleivel is. Nagyon sokat kaptam tőlük, hiszen cseregyerekként hol én utaztam hozzájuk, hol Marion jött hozzánk, s én ennek a kapcsolatnak köszönhetően kiválóan elsajátítottam a német nyelvet. Emlékszem, a szüleim csak úgy engedtek el, hogy Budapesten feltettek a repülőgépre, a barátok pedig a drezdai repülőtéren vártak.

- Kézből kézbe adták...

- Igen, s életem első repülőútja meghatározó élmény volt számomra. A prospektusokat, szalvétákat dobozkába gyűjtve éveken át őriztem, ezek voltak az én ereklyém. Elérhetetlen, távoli álomnak tűnt ez a pálya egy szentendrei kislány számára, olyan távolinak, mint Makó Jeruzsálemtől - a szó szoros értelmében. Csak érdekességként mondom el, hogy szüleim, akik integettek nekem a gép indulásakor, később érték haza Szentendrére mint én Drezdába.

Sikeresen lettem a nyelvizsgát a Rigó utcában, és Bölcsészkarra jártam történelem-népművelés szakra, amikor karácsonykor, a nagy családi összejövetelen nagybátyám hívta fel a figyelmemet egy napilap hatalmas hirdetésére: a MALÉV légi utaskísérő-tanfolyamot indít. A pályázati feltételeknek pontosan megfelelttem: 20 éves korhatár, érettségi és nyelvizsga bizonyítvány. Abban az évben ünnepeltem 20. születésnapomat... Íme, az álmom karnyújtásnyira! Külön engedéllyel befejeztem az egyetemet, és felvettek légi utaskísérőnek, amivel csodálatos hivatás indult életemben.

- Irigylésre méltó szakma volt mindig, hiszen a világot bejárhatta, megismerhette.

- Igen, engem is a különféle országok, kultúrák, nyelvek megismerése vonzott.

- Hány nyelvet tanult meg?

- A németen kívül angol, olasz és orosz nyelvet.

- A stewardesskedést pedig annyira vitte, hogy nemcsak műveli, de oktatja is.

- Amikor befejeztem az egyetemet, bennmaradtam aspirantúrán, kutatási területem a polgári repülés emberi tényezői volt, s ezzel párhuzamosan a szociológiában is elmélyültem. Doktori disszertációm az akkori Magyarországot jellemző szakképzés és a nyugat-európai és nemzetközi képzés közötti különbségekről írtam. Ezek után Brüsszelben képviseltem a céget az Európai Légitársaságok Szövetségében a repülő társadalom szociális problémáival foglalkozó munkabizottságban. Munkámhoz tartozott a légitaskísérő képzés hatósági felügyelete is. Gyönyörű éveket éltünk meg, tengerentúli terjeszkedéssel, szolgáltatásfejlesztéssel, amiben szintén volt egy szép feladat. A rendszerváltozás után minden területen arra törekedtünk, hogy megfeleljünk a nemzetközi elvárásoknak.

- Hogyan élte meg a MALÉV megszűnését?

- Sajog a szívem, de végül is lezártam magamban. 2011-ben ünnepeltem a MALÉV-nál, egyetlen helyen eltöltött 35 évemet.

- A reggel 8 órás istentisztelet után beszélgetünk, ahonnan egy családi összejövetelre készült. Kik várják most? S a család hogyan viselte az ön életmódját?

- Mi egy "repülő" család vagyunk, amelynek tagjai maximálisan alkalmazkodtak egymáshoz, mindahhoz, ami egy átlagember számára nehezen elfogadható. Szerencsére a férjemmel mindig megtaláltuk a megfelelő választ. Ma egy megható találkozás lesz: fiam önálló, új otthonba költözött, s most visszük szüleimet először hozzá. Bálint fiunk is a reptéren dolgozik, a Qatar Légitársaság képviselője. Hogy közelebb legyen munkahelyéhez, félúton választott lakhelyet Ferihegy felé.

- A jövő után, nézzünk kicsit a múltba: honnan való kötődésük gyülekezetükhöz?

- Györi Benjámin, az én dédapám, szoros kapcsolatot ápol a református egyházzal: a családi legenda szerint, amikor még nem volt a gyülekezetnek temploma, a Szamárhegyben lévő imaház az én dédapámé volt. Amikor a kilencszázas évek elején az egyház megvette az ortodox templomot a szerbektől, s lett saját templomunk, az egykori imaház épülete az elemiben tanítók szolgálati lakása lett. Családunk történetéhez tartozik, hogy amikor átadták a templomot, dédnagymamám Bibliája került az Úrasztalára. Nagyon sokszor elgondoltam, milyen jó lenne megérinteni a Könyvet, amit annyiszor szorított magához, amelyből annyiszor imádkozott! (De hogy megvan-e még ez a könyv, erről majd a következő számban olvashatunk.)